

Idegen anyag

- 1 -

- Szerintem ma menjünk az „Öcskösbe”! - szólalt meg a barna hajú fiatalember, és mélyet szippantott a cigarettából – ma biztos kidob a gép.

- Miért dobna ki? - kérdezte csodálkozva a szőke hajú barátja – Soha nem dob ki. Minket soha nem – váltott szomorúra a hangja.

- A parkon mikor jöttem át – vette át a szót a barna – egy bitang csinos szőkét láttam...

- Ez még nem ok – vágott szavába barátja

- Szóval néztem ledöbbenve azt a szőkét és megbotlottam.

- Ez még mindig nem ok – ismét közbeszólt a szőke.

- Igen...igen...hallgass már végig – ingerültség volt a hangjában – Na szóval megbotlottam és elestem.

- Igen? - nézett rá csodálkozva.

- Igen egy hanyag gazdi ott hagyta a kutyája gyurmázását a földön. Én meg beletenyereztem úgy, ahogy kell.

- Na jól van – nevetett jóízűen a szőke – akkor, menjünk. De azóta már megmostad a kezed ugye? - kérdezte felhúzott szemöldökkel.

- 2 -

Bementek az „Öcskösbe”. Minden generáció képviseltette magát a játékautomaták előtt. Fiatalok, öregek, koszosok, tiszták, szőrösek, frissen

borotváltak. Izgulva, ingerülten nézték a villogó fényeket és hallgatták a gép által kiadott idegesítő szavakat, többnyire persze azt, hogy „nem nyert”. Újból és újból nekivágtak azzal, hogy „na, most biztos, hogy nyerek, mert az előbb is csak épp egy picit hiányzott.” Az a picit azonban mindig hiányzott és hiányzik is. A lehetőség viszont itt van, a szerencse pedig itt cikázik a levegőben, itt nyalogat, kecsegtet és kéri a pénzedet. Ők pedig szorgalmasan helyeseltek és dobálták be folyamatosan a csillogó fémdarabokat a gép nyílásába. Amit a szerkezet ugyanazzal a lendülettel elnyelt, várva a következő adagokat, hogy aztán vígan hirdesse kijelzőjén: „nem nyert!” A körforgás nem akart leállni, a gondolat hajtott mindenkit: „na majd a következő!”

A szőke és a barna fiatalember is ilyen lendülettel lépett oda a gép elé. Hatodik, hetedik, nyolcadik, majd a huszonharmadik „nem nyert” felirat következett. A barna fiú az utolsó pénz darabot vette ki a zsebéből, ránézett barátjára, megköpködte az aprót és bedobta. Kerregett, kattogott a masina, futottak a képek, majd hirtelen megálltak. Az összes pályán egyforma figurák táncoltak. Vékony, éles dudaszó kürtölt a fülükbe, majd megindult kifelé a csillogó fémpénzek véget nem érő áradata. Potyogott, pattogott, csilingelt a földön.

- Ez már egy egész ezüsthely – nézett az előtte heverő kerek, csillogó fém pénzekre a szőke srác.

- Ez már az – nevetett barátja.

Fent az emeleten a biztonsági személyzet is látta a történeteket. Az egyik szekuritis az igazgatóhoz, míg a másik három a fiúhoz futott. A nagyfőnök megállt a gép előtt, ránézett a pénzre, széttette lábait, majd hangosan megszólalt:

- A felvételek alapján valami idegen anyagot juttatott a gépbe, így a játék szabályzata szerint a nyeremény nem illeti önt.

Kint az utcán a barna fiú egy gyűrött cigarettára rágyújtott, míg barátja megszólalt:

- Jobban jártál volna, ha elmész a bitang csinos csaj után...

